

רעיון אינפוטילי, ביצוע חובבני, חשבון

התפלגו מיפלגות, נתלו אנשים ואחרים נש' לחו לכלא. לא במיקרה היא רפה דור שלם.

הרקע: סיט טיפשי

ב יולי 1952 התחוללה במצריים מהפכה בלי שפיכות דמים. קבוצה של קצינים צעירים, סגני-אלופים ורב-סרנים, הדיווח את המלך פארוק ושלחו אותו לגלות. פארוק היה אחרון בשושלת ארוכה, ש' מוצאה היה מאלבניה, ומשיסדה היה מוחמד עלי הגדול בראשית המאה שעברה, שכבש זמנית גם את ארץ-ישראל. כראש המהפכה עמד, כביכול, גנרל קשיש ואמין, מוחמד נגיב. אולם הרוח החיה שלה היה בכיכאשי (סגן-אלוף) צעיר בשם גמאל עבד-אלנאצר. אחר משותפיו היה קצין בשם אנוור אל-סאדאת. ככל מדינת-ישראל נשמע רק קול אחד שקידם בברכה את המהפכה המצרית: ה' שבועון העולם הזה. תוך זמן קצר בלטה מנהיגותו של עבד-אלנאצר, והוא הפך השליט העליון. הרבר הדליק אור אדום בלישתו של ראש-המדינה שלה ושר-הביטחון, דויד בן-גוריון. יתכן שהיו לכך גם מניעים פסיכולוגיים. בן-גוריון כבר התקרר לגיל 70. עבד-אלנאצר היה צעיר, בשנות ה-30 הראשונות שלו. הוא היה גבהוקומה, יפהתואר, בעל קסם

ה עסקיביש הוא כרוז-דפאים. אין הוא מת. הוא ממשך להלך בארץ, לעורר מרי פעם מהומה.

ביום רביעי זה הוא חוזר שוב. במיסגרת התוכנית חיים שנאלה יופיעו קורבנות ה' פרשה, חברי רשת-הריגול הישראלית כמצי-ריים שנותרו בחיים, ויספרו את סיפורם. שוב יסופר איך גוייסו הצעירים היהודיים, חברי התנועה הציונית, במצריים של המלך פארוק עלידי יוסף דר (ג'וז' דארלינג'), איש-המודיעין של חיל-הים. שוב יסופר כיצד נשלח "האדם השלישי", אברי זיידנוורק (אלער), כדי להפעיל את חברי-הרשת בכיצוע מעשי-חבלה בקאהיר ובאלכסנדריה. שוב יסופר כיצד נלכדו, נעצרו, נחקרו, נשפטו. אחר מהם התאבד, שניים נתלו, האחרים נשלחו לתקופת-מאסר ארוכות. שוב תרחף בחלל השאלה הגדולה: מי אחראי לשיפלות המחרידה של ממשלת-ישי-אל, שלא שיחררה אותם בחילופי-השבויים שלאחר מלחמת-סיני (1956), וגזרה עליהם 11 שנים נוספות של מאסר, עד לחילופי-ה' שבויים של מלחמת ששת-הימים (1967). האמת היא, כמובן, שהמטכ"ל, משה דיין, נאמנו של דויד בן-גוריון, השאר אותם קבו-רים בכלא כדי שלא לעורר בישראל את ה' וויכוח על העסקיביש. מאחורי כל הויכוח תודקר מחדש השאלה הישנה: "מי נתן את ההוראה?" חסידי בן-

למבר יגיע ויגורש

ואיפיד למבר, יור' האירגונים הלא-ממשלתיים בשאלת פלסטין שליד מוסדות האו"ם, יום רעיון מיצעה-השלום בירושלים בשנת הקרובה, שהיה אמור לצעוד בשורות הראשונות, יגיע לישראל ויגורש.

למבר שלה הודעות לכתובות שונות באירופה בוז הלשון: "התכוונתי לצאת לירושלים, להצטרף לוועדה המכינה את מיצעד השלום, אבל אמש (ה'20/12) הודיעה לי השגרירות הישראלית ב'ז'נווה שמישרר-הפנים הישראלי ביקש מהם למצוא אותי בכל הרכים האפשריות, כדי להודיעני שנאסרה עלי הכניסה לישראל, ושמוטב לי שלא לצאת לתל-אביב, משום שאני צפוי למכוכה, כאשר לא יאשרו את כניסתי". למבר החליט לכזא לארץ באופן הפגנתי. במל-התעופה מצפה לו צריגורוש מטעם משרד-הפנים.

המישמרת הצעירה לשינוי הבחירות

יעדה מיוחדת של המישמרת הצעירה במפלגת-העבודה מגבשת בימים אלה את המלצותיה לשינוי שיטת-הבחירות במפלגה. העקרונות המרכזיים לשינוי: (1) מועמד לראשות-ממשלה ייבחר בבחירות עלידי כלל תומכי מפלגת-העבודה (פרוימרים). (2) ח"כים ייבחרו עלידי תומכי המפלגה ברשימות מחוזיות וברשימה ארצית, כשהדירוג יתבצע עלידי מרכז-המפלגה. (3) בעלי תפקידים פנימי-מפלגתיים (כמו מוזכ"ל) ייבחרו בבחירות כלליות של כלל חברי-המפלגה. הוועדה מתכוונת להתכנס בתחילת ינואר, והיא תביא את המלצותיה לאישור המרכז. בראש הוועדה יושב אמיר לינצ'בסקי, אחד הפעילים המרכזיים במישמרת.

פרשה ובגיידה

איש אינו אומר את האמת על העסקיביש. הכל שואלים את השאלות הלא-נכונות. לא חשוב מי נתן את ההוראה. חשוב מדוע נתנו אותה

איש רב. הוא היה מנהיג ערבי מסוג חדש, צעיר, נמרץ, דינאמי, בלתי-מושחת. בן-גוריון פחד מפניו. ב'1953 היגלה בן-גוריון את עצמו בפעם הראשונה לשר-הביטחון. אחריו השאר את שר-הביטחון החדש, פינחס לבון, עסקן חד-לשוני, שלא עסק מעולם בענייני-ביטחון. את רא' שות-הממשלה מסר למשה שרת, איש חלש וקפדן, שלא ידע להשתלט על הנעשה סביבו. כרמטכ"ל מינה את משה דיין, קצין פופולרי, אהוב-הציבור, שיטח, בלתי-יעקבי וקל-דעת. בכס המנכ"ל של מישרר-הביטחון, אז תפקיד חשוב מאוד, הושיב צעיר חדש בשם שימעון פרס. קבוצה זו קבעה את מדיניות ישראל. אך מאחורי-הקלעים נשאר בן-גוריון הבוס ה' אמיתי. כל הקבוצה ראתה את המצב הפוליטי החדש בראגה גוברת. דאגה זו התמקדה ב' תעלת-יטואץ. אחרי מלחמת-העולם השנייה נסוגה ברי' טניה בהדרגה ממצריים, שהיתה קודם לכן מושבה בריטית לכל דבר, אם כי לא באופן רישמי. ב'1952 עדיין החזיקו הבריטים כשור רה ב'בסיסים צבאיים לאורך תעלת-יטואץ,

גוריון ימישכו לטעון שאת הפקודה נתן פינ' חס לבון בשיחה בארבע-עניינים עם ראש-אמ"ן ראו, בנימין גיבלי (כיום נציג קבוצת אריה גנגר בארץ ויור' מועצת-המנהלים של חברת העולם הזה). גיבלי מסרב עד היום לדבר על הפרשה. הסידי של לבון יטענו שוב כי לבון אמנם היה שותף לגיבוש התוכנית לפעולה, אך לא נתן בסוף את ההוראה לבצע אותה. כל אלה הם, בסופו של דבר, שאלות מישי-ניות. לפרשת-מצריים קרה מה שקרה לאחר' מכן למלחמת יוסי-היפורים. אחרי יוסי-הי' פורים דיברו הכל על "המחרל". מרוע לא גוייסו המילואים? אך כמעט איש לא הציג את השאלה העיקרית: מרוע ניהלה ממשלת גול' דה מאיר מדיניות פושעת, שהובילה למיל' חמה. בפרשת-מצריים דיברו הכל על "העסק ביש" ועל ההוראה, אך כמעט איש לא הציג את השאלה המכרעת: מרוע ניתנה הפקודה לבצע במצריים מעשי-טרור מטומטמים? מאז קם דור חדש, שלא היה עדיין בחיים כאשר קרו הדברים. גם בעיני אחרים וזהי פרשה רחוקה, נשכחת. כל אלה אינם מבינים כיום על מה היה הויכוח. למענם כרא' הציג תמונת-אמת של ה' עסקיביש, שבגללו נפלו ממשלות בישראל,

694

ביום השני, ה'25 בדצמבר, מסר דובר-צה"ל על 545 הרוגים פלסטין ניים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרוגים מירי חיילי-צה"ל בלבד. לפי ספירת "העולם הזה" עומד מיספר ההרוגים על 694. לעומת זאת, מוסר, "מרכז-המידע הפלסטיני לזכויות-האדם" על 838 הרוגים פלסטיניים, לפי הפירוט הבא:

- 611 הרוגים מירי חיילי-צה"ל ומתנחלים.
- 57 הרוגים ממוכות ומתחשמשלות.
- 82 הרוגים כתוצאה משאיפת-גזאז.
- 88 הרוגים מסיבות אחרות.

ומצאו יומנים בפר"בורג

דרון ארזי, היסטוריון צבאי צעיר, מצא בפר"בורג שבגרמניה המערבית את יומנו הפרטי של פארמבכר, גנרל גרמני ששימש בייעין צבאי של המצרים ב'ינייה ה'50. היומנים יכולים, קרוב לוודאי, לשפוך אור על מה שהתרחש בצבאות המצרי והסורי בשנים אלה. בשנות ה'50 עבדו קצינים גרמניים בשורות הצבא המצרי והסורי. הדבר הוכח, בין היתר, גם עלידי מיסמכים שנתפסו במיכצע-סיני.

מינויים פוליטיים בכ"ל

ניתן האות לסדרת מינויים-פוליטיים חדשה ב'בימקלים לישראל'. כשבוע שעבר מונה דרון כהן (29), רואה-חשבון, ששימש עד לפני חצי שנה כעוזר הכלכלי של השר אריאל שרון, כמבקר ב"ד מתוכנן גם מינויה של אישיות המזוהה עם מחנה שרון בליכוד, לתפקיד מנכ"ל אחת החברות של ב"ד. הערכות אומרות כי הדרג המיקצועי שכתברה, ביחד עם היו"ר, רפי איתן, והמנכ"ל, חיים ארו, שהתנגדו בעבר בתוקף למינויים פוליטיים, הושיטים לצאת עתה למאבק במינויים. שרון, שתמך באחרונה במכירת ב"ד שינה באחרונה את עמדתו. הבכירים חושישים שמא ישנה שרון את עמדתו שוב ויתמוך במכירה.

איתן

מיסחר בטיסות לארץ

מיסחר במקומות, בטיסות המובילות עולים מברית-המועצות לישראל. בשל נהירה של יהודים מברית-המועצות לישראל ומחסור בטיסות, קיים ביקוש אדיר לטיסות הלא-אישיות, דבר היוצר תורים של עד 10 חודשים. בשל כך התפתח מיסחר של יהודים בעלי-מזון, הרוכסים זכויות להגיע לישראל ומשלמים סכומים נכבדים כדי לקדם את מקומם בתור.